

JAU ATĒJO RUDENĒLIS

STASYS ŠIMKUS

Andante

Jau at — — ē — — jo ru — — de — — nē — — lis, vys — — ta

la — — pai ir žie — — dai! Jau nu — — gel — — to žo — — ly — —

— nē — — liai, tar — — tum mig — — do — — si ra — — miai. Nyks — — ta

gied — — ros, sau — — lē liū — — di, plau — — kia juo — — di de — — be — —

Nyks — — ta dzied — — ros, sau — — lē liū — — di. Nyks — — ta

-siai. Šiau — rus vė — jas švilp pa — lan — gėm tar — tum

gied — ros.

bai — do mus ji — — sai, tar — tum bai — do mus ji — sai.

Jau atėjo rudenėlis,
 Vysta lapai ir žiedai.
 Jau nugelto žolynėliai,
 Tartum migdosi ramiai.

Nyksta giedros, saulė liūdi,
 Plaukia juodi debesiai.
 Šiaurus vėjas švilp padangėm,
 Tartum baido mus jisai.

Sėdžiu rymau po langeliu,
 Širdis skęsta mintyse.
 Ašaros iš akių plaukia,
 Žvelg padangės dausosna.

Ten, kur bėga debesėliai,
 Galo krašto nematyt.
 Po kuriais ir pasislėpęs
 Skaisčios saulės spindulys.